

Borgarligur illvilji móti almennum stovnum

-Eg fari at átala tann illvilja, sum ávísir borgarligir politikarar sýna almennum stovnum segði Jóannes Dalsgaard, tá figgarlógin varð til viðgerðar. Hann segði, at teir almennu stovnarnir eru illa fyri. Teir hava nú knapt nokk til dagligu rakstrarúrreðslurnar. Í hesum sambandi nam hann eisini við tann stramma figgarpolitikkinn og óhepnu avleiðingarnar av honum og segði:

Men stórir trupulleikar eru á øðrum økjum. Tann strammi figgarpolitikkurin, sum hildin verður at vera tann politikkur, okkum tørvar í løtuni, skapar eisini í sjálvum sær nakrar nýggjar trupulleikar.

Tað er vorðið gott latin — ja, næstan ein átrúnaðarligr setningur, at skapa javnvág við at skerja játtanirnar til almennar stovnar. Hetta er ikki ein ævinligr sannleiki, ið er galdandi til allar tíðir og undir øllum umstøðum. Tað er tí ein stórir spurningur, um hesin politikkur er tann rætti politikkurin at reka júst nú. Spurningurin er, um ikki tað hevði verið klókari at skapt javnvág í búskapin hjá tí almenna við at økt um inntøkurnar hjá landskassanum. Men litil vón er fyri einum slíkum politikki, soleingi 50% skattamarkið er eitt dogme — ein trúarsetningur í føroyskum politikki.

Úrslitið kann verða, at alt tað, sum verður vunnið inn í øðrum borðinum, tað gongur út aftur í hinum borðinum, soleiðis at skilja, at tann sera trongi

og strangi figgarpolitikkurin, sum rikin verður, skapar nýggjar trupulleikar, samstundis sum hann skapar javnvág í landskassanum eins væl og mótvægis úrheiminum.

Nú vil onkur kanska siga, at vit hava ikki skert meira í 1992 enn vit gjørdur fyri '91 — her er so litil munur. Onkrir glottar eru eisini — teir komi eg til seinni. Men hetta, at bert verður hildið tørt, er í mongum førum í sjálvum sær ein skerjing, tí nógvir almennir stovnar hava sera torført við at lúka sínar skyldur og røkja sitt lógarásetta virksemin. Hetta í stovnarnir árinu frammanundan hava verið fyri skilaleysum og sera harðhentum niðurskurðum — niðurskurðir, ið mangan vórðu fram-tíðir púra mekaniskt og heilt uttan fyrilit.

Almennu stovnarnir eru tí illa fyri. Teir hava nú knapt nok til dagligu rakstrarúrreðslurnar. Vandi er fyri, at stovnar nú skilja seg av við øll tey, sum ikki eru vard av sterkum fakfeløgum, umframt teir limir hjá starvsmannafelag og øðrum fak-

feløgum, sum veruliga eru uppsagdir í ár. Hesi hava bert almannastovuna at dúva uppá og fara pengarnir sum kunnugt í síðsta enda úr sama kassa.

Hetta er ikki skilagóður politikkur. Hetta skapar sorgarleikur. Tað er eisini litil búskaparlig fynd í slíkum politikki, tí tað almenna tekur á henda hátt burtur virksemin og keypiorku úr samfelagnum, samstundis sum figgar-málaráðharrin gremur seg um hesa somu minkandi keypiorku. Hann hevur áður roynt at bøta um henda trupulleika við at minka tollin á ávísam vörum t.d. bilum, men hetta fyríkemur mær er at ganga tann øvuga vegin.

Men hetta er so politikkurin, sum samgongan hevur valt. Hann tykir mær ikki serliga konsekvant. Tað er, sum um figgar-málaráðharrin er vorðin eitt offur fyri sínum egna retorikki, tí búskaparliga mænið, sum hansara partamenn í úrheiminum borðreiða við og fyri tí agitation móti almennum stovnum, sum málagn hansara, Dag-

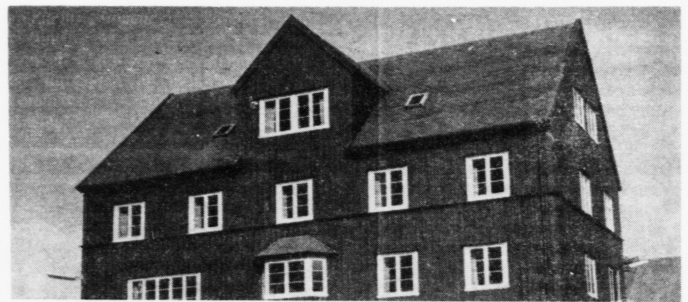
blaðið, hevur rikið nú í fjórðingseld.

Borgarligur illvilji

Í hesum sambandi er tað kanska hósandi, at átala tann illvilja, sum ávísir borgarligir politikarar sýna almennum stovnum. Framsegumaður sam-

bandsflokksins vildi t.d. vera við, at almennir stovnar eru ikki líka effektivir sum privatar fyrirkøtur. Hetta er ein margháttligur pástandur — ein pástandur, sum er vorðin ein mótasak at bera fram. Men hald er sjálvsagt einki í hesum pástandi, tí almennir stovnar kunnu sjáldan samanberast við privatar fyrirkøtur. Almennir stovnar røkja oftast uppgávur, sum eru livsneyðugar fyri eitt samfelag og sum eingin privatur vildi droymt um

at átekið sær. Teir almennu stovnarnir arbeiða undir herðum trýsti og royna at fáa sum frægest burtur úr undir teimum vánaligu korum, sum vit politikarar geva teimum. Tað má tí vera nógvið fyri hjá starvsfólki á almennum stovnum, sum gera sitt ítarsta, at hoyra, at tey eru ineffektiv og óproduktiv — og so hoyra hetta frá vinnulivsmönnum, sum av samfelagnum verða undirbornir í øllum hugsandi fyrirmunum.

Samgongan - eitt blandað fornoyilsí

-segði Jóannes Dalsgaard m.a. um samarbeiði í samgonguni, tá figgarlógin varð til viðgerðar.

Eg nevndi í byrjanini, at tað er ein óvanlig samgonga. Arbeiðslagið upptekur fólk rættiliga nógv og fleiri fólkafloksmenn hava longu úttalað, at tað er eitt satt fornoyilsí at samarbeiða við javnaðarflokkinn. Eg má mæla teimum til at njóta fornoyilsíð, meðan væl er, tí fornoyilsíð man yvirheva vera á teirra síðu — vit eru mong í javnaðarflokkinum, ið halda hetta vera eitt blandað fornoyilsí. Fornoyilsíð er teimum annars væl unt, so leingi ein rimulig maktjavnvág er í samgonguni og serstakliga í landsstýrinum. Verður pilkað ov nógvið hesa javnvág, vænti eg at

fornoyslið hjá Anfinni Kallsberg, Ága Ellefsen o.o. verður stutt.

Tað kann verða neyðugt undir ávísam umstøðum at samarbeiða um ein neyðvendugan politikk — og eg kann í ein ávisan mun góðtaka, at hesar umstøður eru júst nú. Men hesin neyðugi politikkur merkir ikki, at flokkarnir nýtast at fara at hálsfevnast. Tað er og verður tibetur stórir munur á báðum samgonguflokkum og vit verða dag og dagliga mint á hendan mun við at lesa málagn fólkaflokksins, ið enn sum fyrr er líka ólátandi og ófantaligt.

Á Tekniska Skúla í Havn hava hesir bygningssnikkarar tikið sveinapróg:

Tommy Andréen, Tórshavn, Bárður Anthoniussen, Kollafirði, Jóna Davidsen, Miðvági, Johan á Plógv, Tórshavn, Búgví H. Johannessen, Tórshavn, J. Marlon Kjerbo, Sumba, Egil Petersen, Sandavági, og Poul Martin Skaale, Toftum, hann er ikki við á myndini.

